

"A Nemzetközi Kolping Szövetség állásfoglalása a migrációról"

A határozat egyhangúan lett elfogadva, 2017. szeptember 24-28 között Limában megtartott NKSZ közgyűlésén.

Menekülés okainak leküzdése, mint évszázadunk globális kihívása

A Nemzetközi Kolping Mozgalom és a világgözösség felelősséget vállal.

Az ENSZ adatai szerint 2016-ban világszerte 65,6 millió ember volt kénytelen különböző okok miatt menekülni, ill. üldözték el otthonából. Ez 300.000-rel több, mint a korábbi évben. A menekültek több mint fele 18 év alatti gyermek. 40,3 millió ember saját országán belül menekül. Azon személyek, akik kénytelenek elhagyni országukat is, mindenekelőtt a szomszédos országokban keresnek menedéket. Ebben elsősorban a feltörekvő és fejlődő országok érintettek, nem pedig az iparilag fejlett nemzetek. A menekültek 84%-a 2016 végén alacsony vagy közepes bevétellel rendelkező államokban élt. A menekülteknek csak egy kis hányada éri el Európát, mivel egyrészt legtöbbszörük nem rendelkezik megfelelő anyagi eszközökkel a hosszú út megtételéhez, másrészt a rossz és nem biztonságos utak, valamint az átjárhatatlan határok nehezítik, lehetetlenítik el a továbbhaladást. Az ENSZ Menekültügyi Főbiztosa szerint 2016-ban csupán a Földközi-tengerbe több mint 5.000 ember fulladt bele menekülés közben. A valós szám ennél valószínűleg jóval magasabb lehet. Ezen emberek humanitárius szükségállapota világossá teszi, hogy a menekülési okok leküzdése, megszüntetése elengedhetetlenül szükséges.

A menekülési okok közé a vallási, gazdasági és politikai okokból kirobbant háborúk és konfliktusok tartoznak. De ide sorolandók az éhínség és a diszkrimináció, az üldözés és az emberi jogok megsértése, szociális kirekesztés és kiűzés az otthonokból, a földrablás, nyomor és kizsákmányolás, valamint a klímaváltozás.

Ferenc pápa LAUDATO SI (2015) enciklikájában „közös otthonunkkal” – világunkkal – kapcsolatos aggodalmát fejezi ki, és ezzel összefüggésben mélyrehatóbban vizsgálja a menekülés és elűldözés okait. Írásának középpontjában az emberek egymás iránti, valamint a környezetükkel való felelősségteljes bánásmód áll.

Az ökológiai cselekvés középpontjába az Isten által saját képére formált embert állítja, és átfogó környezeti-, gazdasági- és szociális ökológiát sürget.

A közös otthonért érzett aggodalmát többek között az alábbi hibás fejlődésekkel bizonyítja:

- Magasan fejlett technika, melyet mindenfajta etikai kételytől mentesen mások felett való uralkodásra használnak. Leginkább a világszerte működő konszernek használják a technikát gyakran arra, hogy embereket függőségbe kényszerítsenek
- Növekedési kényszerben lévő gazdaság, valamint kereskedelmi kapcsolatok és tulajdonviszonyok rendszere, melyeknek a politika alárendeli magát
- A közöny globalizációja összekötve a mértéktelen fogyasztással és féktelen életstílussal, az ehhez kapcsolódó elszegényedés, mindez környezetünk rovására.
- Környezetünk eltérőtlése és megváltoztatása, melyet a folyamatos fogyasztási és kapitalista kizsákmányolási kényszer okoz
- A természet féktelen kizsákmányolása, mely az isteni küldetés elfajzását ábrázolja azáltal, hogy kizárólag a kapitalista kizsákmányolási kényszerből fakad

Felelősségteljesen élni – szolidárisan cselekedni

A katolikus társadalmi tanítás elvei, mint a személyiség, a szubszidiaritás és a szolidaritás egy olyan szociális rendszerhez adnak irányítást, mely megfelel a keresztény emberképnek. Rávilágítanak, kinek mikor milyen felelősséget kell vállalnia. A Nemzetközi Kolping Mozgalom – önértelmezését alapul véve – a maga és az egész világközösség felelősségét érezve arra hív mindenkit, hogy vegyen részt a menekülést kiváltó okok leküzdésében.

Az egyén felelőssége

LAUDATO SI „, 14 [...] Mindnyájan együttműködhetünk Isten eszközeként a teremtés gondozásában, mindenki a maga kultúrája és tapasztalata szerint, saját kezdeményezéseivel és képességeivel.”

Mindenkinek kötelessége saját fogyasztói magatartását kritikus szemmel felülvizsgálni. Ez elsősorban az ipari nemzetekben élő embereknek szól. Mindenki képes arra, hogy olyan projekteket, intézkedéseket segítsen és támogasson, melyek a veszélyeztetett emberek élethelyzetén a saját hazájukban tudnak javítani. Mindenki képes arra, hogy észrevegye az elnyomottakat, a veszélyben lévőket, az éhezőket, és érdekükben nyilvánosan fellépjen.

A Kolping Szövetség felelőssége

LAUDATO SI „38. [...] Dicséretes azoknak a nemzetközi szervezeteknek és civil szervezeteknek a munkája, amelyek igyekeznek fogékonyá tenni a lakosságot, és kritikusan, törvényes nyomásgyakorlással is élve együttműködnek annak érdekében, hogy minden kormány teljesítse azt az átháríthatatlan kötelességét, hogy megóvja országának környezetét és természeti erőforrásait anélkül, hogy eladná magát helyi vagy nemzetközi szintű hamis érdekeknek.

A Nemzetközi Kolping mozgalom úgy járul ehhez hozzá, hogy világszerte működő katolikus szociális szövetségként a kormányoktól minden esetben igazságos világgazdaságot, valamint olyan külpolitikát követel, mely kizárólag humanitárius alapelvek mentén, az emberi jogok tiszteletben tartásával működik.

A fejlesztéspolitika melletti elkötelezettsége megnyilvánul a nemzetközi partnerkapcsolati munkákban és a szolidaritásban, amellyel a világszerte működő szövetségek mellett állnak és támogatják az igazságosabb és humánusabb társadalmakért végzett munkájukat. Ugyanis csak az, aki a társadalom tagjaként tisztában van a jogaival, aki magáért és másokért politikai elkötelezettséget vállal, aki bizottságokban vállal szerepet és képes felelősséget vállalni, lesz ritkábban elnyomás és kizsákmányolás áldozata. Elkötelezett keresztényként hozzá tud járulni egy igazságosabb társadalom létrehozásához, valamint a korrupció és az emberi jogok megsértésének leküzdéséhez. A demokrácia alapjaival tisztában lévő emberek képesek alakítani a politikát, valamint fellépni az igazságos és emberhez méltó életkörülmények megteremtése érdekében a világon mindenhol.

Az egyház felelőssége

LAUDATO SI „188. Ismételten jelzem, hogy az Egyház nem kívánja a tudományos kérdéseket lezárni, sem a politika helyét elfoglalni, de őszinte és átlátható vitára hívok, hogy az egyedi szükségletek vagy az ideológiák ne ártsanak a közjónak.”

Az egyháznak példaképként kell hatnia a társadalomra. Ferenc pápa újra és újra hangoztatja, hogy a menekültmozgásokra strukturális realitásként kell tekinteni, és arra kell fókuszálni, hogy a menekülés okainak leküzdésére alkalmas programokat találjunk, miközben a származási országokban bekövetkező változásokat sem szabad szem elől

téveszteni. Például az egyházi fejlesztési együttműködések is alkalmasak erre az érintett országokban.

Az egyháznak is meg kell szólalnia újra és újra az igazságos és demokratikus struktúrák megvalósítása, valamint az emberi jogok biztosítása érdekében, és egyben politikai cselekvésre kell bátorítania a keresztényeket.

Az instabil országokban gyakran maga az egyház is erőszak célpontja, amiért kiáll az emberi jogok betartása, valamint a menekültek érdekében. Fel kell emelnie a hangját a meneküléstől és erőszaktól leginkább érintett országokban, és fel kell hívnia a világ közösségének figyelmét ezekre a visszasságokra. A világegyháznak itt felelősséget kell vállalnia a krízisterületek és az instabil országok egyházáért.

A gazdaság felelőssége

LAUDATO SI „109. A technokratikus paradigma általában uralmat gyakorol a gazdaság és a politika felett. A haszon érdekében a gazdaság átvesz minden technológiai fejlesztést anélkül, hogy figyelmet fordítana az emberre gyakorolt esetleges negatív következményekre. A pénzügy megfojtja a reálgazdaságot. Nem tanulták meg a gazdasági világválság leckéjét, és nagyon lassan okulnak a környezetkárosítás leckéjéből.”

A gazdaságnak meg kell szabadulnia a kapitalista kizsákmányolás dogmájától, felelnie kell az állandó növekedés logikájának, a „mindig több”-nek a következményeiért. Az ember alapvető szükségleteit kell ismét középpontba helyezni.

Az első lépcső az, hogy a termelési folyamatok során a természet adta kincseket nem ingyenes faktorként kezeljük. A véges tartalékokkal felelősségteljesen kell bánni. Aki azt gondolja, hogy a „mindig több” alapelve meg tudja oldani az emberiség problémáit, az téved.

A méreg, amely a világgazdasági válsághoz vezetett, az a kapzsiság és a „mindig több” elve volt. Ez a méreg minden bizonnyal a cselekvés mércéje lett a reálgazdaságban. Szabaduljunk meg attól a képzettől, hogy csak akkor vagyunk gazdaságilag sikeresek, ha mások számlájára élünk!

A világközösség felelőssége

LAUDATO SI „51. [...] *Az egyenlőtlenség nemcsak egyéneket, hanem egész országokat érint, és ez arra kötelez minket, hogy nemzetközi kapcsolatokra kiterjedő etikában gondolkodjunk.*”

LAUDATO SI „178. [...] *A politikai nagyság akkor mutatkozik meg, amikor – nehéz időszakokban – nagy elvek szerint munkálkodunk és a hosszú távú közjóra gondolunk.*”

Minden egyes állam kötelessége, hogy a „fenntartható fejlesztési célokat” (SDGs) konzekvensen és haladéktalanul megvalósítsa. A bilaterális és multilaterális szabadkereskedelmi egyezmények nem szabad, hogy kizárólag a kapitalista kizsákmányolás logikájának elvéhez igazodjanak, hanem figyelembe kell venniük az emberi jogokat és a közjót. A szabadkereskedelmi egyezmények nem szabad, hogy védősáncot alakítsanak ki a feltörekvő és fejlődő országokból érkező termékek felé. A kereskedelmi korlátozásokat le kell építeni annak érdekében, hogy a feltörekvő és a fejlődő országok termékeit világszerte értékesíteni lehessen.

A környezeti, gazdasági és kereskedelmi politika, valamint a fejlesztési politika feladata, hogy biztosítsa a fair kereskedelmet és szankcionálja a tisztességtelen kereskedelmet, óvja az erőforrásokat.

Az állami fejlesztési projekteknek kizárólag a fogadó országok népességének szükségleteihez kell igazodnia. A kormányoknak biztosított fejlesztési támogatások csakis demokratikus és humanitárius kritériumokhoz legyenek kötve. Totalitárius és korrump rezsimeket ebből konzekvensen ki kell zárni.

A fejlődő és feltörekvő országokban élő embereknek meg kell adni a lehetőséget, hogy részesei legyenek nemzetközi értékteremtési láncoknak, hogy ne csupán a nyersanyagexporttól függjenek. Az ezekben a régiókban zajló privát beruházások során emberhez méltó munkakörülményeket kell teremteni, a beruházásokkal a helyiek számára valódi, széles körben hasznosuló fejlődést kell elérni, ill. segítenie kell a civil társadalom felépítését.

A globális menekülési okok leküzdése és megelőzése ügyében az Egyesült Nemzeteknek különösen nagy a felelőssége. A tagállamok érdeke kell, hogy legyen a menekülést kiváltó - okok közös megelőzése, a saját felelősségük alól nem szabad kibújniuk. A regionális

konfliktusok hosszú távú és előrelátó lecsendesítése csak akkor sikerülhet, ha az Egyesült Nemzetek a szükséges feladataikat sokkal erőteljesebben látják el.

Egy állam külpolitikája a konfliktusok csakis békés megoldására törekedhet. A harci cselekményeket a világközösségnek szankcionálnia kell. A krízisrégiókkal folytatott fegyverkereskedelmet konzekvensen meg kell akadályozni.

A környezetrombolás és a klímaváltozás miatt egyre több ember válik menekültté. A világközösségnek ezért világosan el kell köteleznie magát a párizsi klímaegyezmény mellett, és sürgős intézkedéseket kell tennie a globális felmelegedés hatékony megakadályozása érdekében. A világközösségnek továbbra is célja kell, hogy legyen az egyezmény szükségességéről meggyőzni azon államokat, akik még nem írták alá, illetve azokat, akik kilépni szándékoznak.

A földrablást konzekvensen meg kell akadályozni. Az államok nem adhatják el saját népük kárára a földeket. Mindenekelőtt a szegényeket, ill. a kisgazdálkodókat kell támogatni, hogy dokumentumokkal tudják igazolni az adott földterülethez való jogosultságukat. A világközösségnek nyomást kell gyakorolni az államokra – és világszerte működő konszernekre, hogy a földrablás semmilyen formájában se vegyenek részt.

Aki bátornak mutatkozik, másokat bátorít!

A menekülést kiváltó okokat csakis hosszú távú stratégiákkal lehet megszüntetni. Döntő jelentőségű az a felismerés, hogy az emberiség saját cselekedeteiért maga tartozik felelősséggel. A menekülést kiváltó okok nem „istenadta” dolgok, hanem emberi magatartás és cselekvés következményei. Ebből következően a világ állapota mindenki közös felelőssége.

Mi és az egész világközösségünk azonosul a felelősséggel, és arra szólítunk fel mindenkit, hogy felelősségteljesen éljen és cselekedjen, és bátorságot tanúsítson, amikor a menekülést kiváltó okok leküzdéséről van szó!

Nemzetközi Kolping Szövetség Közgyűlése

Lima, 2017. szeptember 28.